

[Stegger Nielsen.]

Mit Parti kan i og for sig dele Ønsket om mere Oplysning med Hensyn til alle disse forskellige Forhold, men dette betyder ikke paa nogen som helst Maade Mistvivl hverken med Hensyn til det Arbejde, der under de herskende og givne Forhold og Arbejdsvilkaar hidtil er præsteret fra Grønlands Styrelses Side, absolut ikke, eller over for Rigsdagens Grønlandsudvalg.

Idet jeg mener at have givet Udtryk for, at vi fra vor Side ser med Sympati paa Formaalet for det Forslag, vi her har til første Behandling, nemlig at skaffe mere Oplysning om Grønland og om grønlandske Forhold, skal jeg slutte med at sige, at det at skaffe Oplysning er jo ikke alene godt, men ogsaa nødvendigt, men vi maa dog i dette bestemte Tilfælde paa Forhaand slaa fast, at over for den grønlandske Befolkningens Ve og Vel maa der vises det videst mulige Hensyn. Jeg har i den Række af Aar, jeg har været Medlem af Rigsdagen, haft stor Interesse for disse Forhold, og det staar mig klart, at over for den eskimoiske Befolkning paa Grønland har vi Danske det, jeg vil kalde en æresforpligtende Opgave, baade erhvervsmæssigt og kulturelt. Det ønsker jeg at sige i denne Forbindelse. Naturligvis vil ogsaa det standende Diskussionsproblem om det aabne og det lukkede Land uvægerligt dukke op paa ny, men, som sagt, kan der skabes yderligere Muligheder ogsaa for en videre Kreds af Mennesker hernede fra Danmark, kan vi kun hilse det med Glæde; det er jo til Dato ikke fuldt klarlagt.

Vi fra Venstres Side udtaler vor Velvilje over for de Bestræbelser, som ogsaa gennem dette Lovforslag udfoldes for at skabe mere Kendskab til Grønland i den store danske Offentlighed. Men det vil være ret betydende for os at faa Klaring paa, hvorvidt dette formaalstjenlige Arbejde med Fremskaffelsen af nærmere Oplysninger om de grønlandske Forhold ikke kan udføres af Rigsdagens Grønlandsudvalg efter den Bemyndigelse, der er tillagt Udvalget i den citerede Lovs § 7, eller det skal udføres gennem Bistand paa anden Maade fra Grønlands Styrelse, eller af andre. Jeg haaber, det skal lykkes at faa Klarhed herover i det Udvalg, som jeg forstaar vil blive nedsat om Sagen, og viser det sig under Udvalgsarbejdet, at det nævnte i sig selv rigtige Formaal: at tilvejebringe disse Oplysninger i videre Omfang, ikke kan naas gennem de allerede forhaandenværende Institutioner, ja, da er Tiden efter vor Mening inde til at

overveje Nedsættelsen af en Kommission, saaledes som det er foreslaaet. Jeg tilsiger da paa mit Partis Vegne vor Tilslutning til Formaalet og vor Velvilje under en Udvalgsbehandling.

Veistrup: Jeg skal ikke føje mange Bemærkninger til dem, der allerede er fremsat, idet jeg er klar over, at der saa vilde blive en Del Gentagelser imellem.

Interessen for Grønland og grønlandske Forhold har igennem de senere Aar været stærkt stigende, baade inden for store Dele af Befolkningen, og jeg kan ogsaa sige inden for Administrationen. Men hvad Grønland er eller betyder, eller maaske kan komme til at betyde, er der jo ikke saa forfærdelig mange Mennesker, i hvert Fald uden for Regering og Rigsdag, der aner noget om. Man ved, at Grønland med den Plads, det har paa Jordkloden, er et Land med faa og smaa Erhvervsmuligheder, men derfor gælder det selvfølgelig om at udnytte de Erhvervsmuligheder, der findes. Dersom man kun regner Jordoverfladen, ja, saa er der ikke mange Muligheder, og hvad Jorden indeholder, hvad den bærer i sit Skød, er der jo desværre heller ikke ret mange der ved, og de Forsøg, der er gjort — det fremgik ogsaa af Statsministerens Oplysninger —, er af en saadan Beskaffenhed, at der maaske er mange, der vogter sig for at gentage saadanne Forsøg, dersom det skal ske for egen Regning og Risiko.

Men Undersøgelse af alle Forhold, der angaar Grønland, erhvervsmæssige, oplysningsmæssige og i social-administrativ Henseende, er et Ønske, der næres af mange; om det skal ske gennem det bestaaende Grønlandsudvalg eller gennem en særlig Kommission, kommer man jo til at drøfte i det Udvalg, der nu bliver nedsat. Jeg synes, Statsministeren har Ret i, som han straks sagde, at det ikke var umiddelbart indlysende, at det var nødvendigt at nedsætte en Kommission til at overveje disse Forhold. Nu hørte jeg nok, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Hendriksen) sagde, at det bestaaende Grønlandsudvalg ikke havde tilstrækkelig Kompetence — han citerede en æret Folketingsmand, som har fremsat denne Udtalelse i Folketinget. Det er muligt — det kan jeg ikke sige noget om —, men saa var der jo den Mulighed at udvide Grønlandsudvalgets Kompetence. I hvert Fald er der bebudet nedsat et Udvalg, og vi fra vor Side er villige til at arbejde med i dette Udvalg for at se, om der er Mulighed for at komme til en Ordning gennem det